

[Indenrigsministeren]

lede om ændringer på det kommunale valglovsområde, især med henblik på regler for valgbarhedsnævnets arbejdsområde. Men det er også rigtigt at sige, at der har været teoretiske problemer i forbindelse med samtlige de forslag, vi har behandlet i udvalget. Der er teoretiske problemer vedrørende de eksisterende ordninger, og der er teoretiske problemer vedrørende de forslag, der har været til behandling, og dér har jeg måttet lægge vægt på, hvordan vi kan få det bredeste flertal for lovgrundlaget for afholdelse af kommunalvalg. Det er vel en pligt at sikre, at flest muligt af Folketingets medlemmer står bag de demokratiske regler, der gælder for valg til vore kommunale råd, og derfor har vi fastholdt, at det bedste er fortsat at lade de eksisterende vilkår gælde. Også disse indebærer teoretiske problemer, men i praksis har de vist sig at fungere.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 108 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 107 stemmer mod 15.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om ændring af lov om energipolitiske foranstaltninger. (Nedlæggelse af Energirådet).

Af energiministeren (Bilgrav-Nielsen).

(Fremsat 11/1 89. Første behandling 19/1 89. Betænkning 1/2 89. Anden behandling 14/2 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om udskydelse af Storebæltsprojektet.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 25/10 88. Første behandling 22/11 88. Betænkning 1/2 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) *Forespørgsel nr. F 16:*

Forespørgsel til energiministeren:

»Hvor mange milliarder kan der spares ved at stoppe den offentlige støtte til DONG og beslægtede naturgasselskaber, herunder den indirekte støtte, der ligger i den førte energiafgiftspolitik?«

Af Behnke (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 26/1 89. Fremme af forespørgslen vedtaget 1/2 89).

Formanden:

Vi giver et øjeblik til, at man kan forlade salen, hvis man ønsker det, og de, der bliver tilbage, vil i ro påhøre taleren.

Begrundelse

Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet har rejst denne forespørgselsdebat, skyldes det en tiltagende mistro til, hvad der egentlig foregår i naturgasselskaberne, og hvad de i alt malker skatteyderne for.

Tilbage i 1979, dengang naturgasprojektet blev vedtaget i denne folketingsaal, var det Socialdemokratiet, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, som stemte for projektet. SF undlod at stemme, og De Konservative stemte sammen med Fremskridtspartiet imod.

Dengang var Danmark midt i den såkaldte energikrise nr. 2, og man troede, at oliepriser på 36 dollar pr. tønde ville blive fremtidens prisniveau. Man troede, at Jorden ville holde op med at dreje, man troede, at udviklingen ville gå i stå, man troede, at oliepriserne dermed var fastsat for tid og evighed.

Men nu er det således, at oliepriserne er afhængige af en lov, som hverken det danske Folketing eller andre parlamenter har vedtaget, nemlig loven om udbud og efterspørgsel. Det er selvfølgelig altid let at være bagklog, men havde Folketinget ladet være med at handle som – med hr. Lykketofts ord – »hysteriske kællinger«, ja, så havde Danmark i dag været en nation, hvis gældsbyrde havde været betydelig mindre.

Vi kunne have gjort, som Akademiet for Fremtidsforskning foreslog i Aarhus Stiftstidende den 4. maj 1979:

»Fremtidsforskerne finder naturgasprojektet alt for mangelfuldt belyst. Akademiet for Fremtidsforskning peger specielt på, at investeringerne i naturgasnettet vil binde store økonomiske ressourcer, som i høj grad kan vanskeliggøre løsningen af langsigtede energiproblemer, når de ifølge akademiet dukker op om ca. 30 år. Akademiet mener, at en langsigtet energipolitik bør omfatte salg af naturgas til Vesttyskland.«

Nu er der foreløbig gået 10 år, og vi mener derfor, det er relevant, at Folketinget gives adgang til grundigt at evaluere de 10 år gennem denne forespørgselsdebat, og for at kunne gøre det på tilstrækkelig kvalificeret grundlag vil vi gerne have oplyst fra ministeren, hvor mange milliarder kroner der kan spares, hvis al offentlig støtte til DONG og beslægtede offentligt ejede naturgasselskaber stoppes, herunder også de betragtelige tilskud, der indirekte bliver ydet gennem den førte energipolitik.

Besvarelse

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

På given foranledning, og som spørgsmålet er formuleret her sidst af ordføreren for forespørgerne, skal jeg oplyse, at staten hverken yder direkte tilskud til DNG eller til de regionale naturgasselskaber. Men som bekendt er naturgas i lighed med f.eks. vedvarende energikilder fritaget for energiafgifter, fordi man, dengang man besluttede det, mente og stadig i dag mener, at det er fornuftigt ud fra såvel samfundsøkonomiske som miljømæssige hensyn at fremme brugen af vedvarende energikilder og at fremme brugen af naturgas.

Det er gentagne gange blevet oplyst her i salen og i Det Enerkipolitiske Udvalg i Folketinget, at en eventuel pålæggelse af afgifter ville ødelægge naturgasprojektet. Med de oliepriser, vi i dag forventer frem til årtusindskiftet, vil afgiftsfritagelsen have en samlet værdi for naturgasselskaberne under ét på ca. 20 mia. kr. frem til 2005. Dette tal afhænger naturligvis af, hvordan olieprisen vil være, og vi er jo bekendt med og har oplevet store udsving her. Men jeg kan sige, at i 1988 var den samlede værdi af afgiftsfritagelsen på naturgassen ca. 1,6 mia. kr.

Det er en kendsgerning, at økonomien i naturgasprojektet ikke har udviklet sig, som man forudså i 1979, da den daværende handelsminister, Arne Christiansen, fremsatte og fik vedtaget sit forslag om indførelse af naturgassen i